

Kvifor alt hatet
det undrast eg på
Vreiden og sinnet
for noko som gjekk gale

Eg er ikkje betre
Det synd i sjeli
Eg ser ingen ende
Arvesynd vert det kalla

Den giftige gåva
frå faren år sonen
Slik hev det vore
men det må ikkje vera

I hugstolen ligg bergingi
hjá han som lækjer sjeli
Den er ikkje sterk
som berre kann neitte

Den stend ikkje stødt
som aldri stend åleine
For å kjenne seg sjølv
må ein skoda inn i hugen

Godlyndt er eg ikkje
men klårsyndt vil eg kallast
Eg segjer kva eg såg
lag på lag med hat

Og nedst der ligg sorgi
Mange tårer hev eg gråte
for kvende og for vener
for dei gamle som fór

Eg sit i himmelromet
Argentina under meg
stjernone yver meg
Det er skya i sjeli